

delse med Amerika, som vel maa siges at være et af de væsentligste Fremtidslande. Derfor maa det anses for at være paa-kraevet, at det sker hurtigst muligt.

Jeg forstaaer Lovforslaget saaledes, at den Radiotelegraf, som her tænkes opført, i væsentlig Grad skulde erstatte Kabel-telegrafen, men ikke saa meget agere Telegraf for Havene. Men naturligvis vil det ikke kunne undgaas, at den vil være nødt til at assistere, naar Telegrammer afsendes fra Skibe, thi det er vel kun et Tidspørgsmaal, naar de forskellige Nationer paabyder, at deres Skibe over en vis Størrelse, som sejler i en vis Fart, skal have Radio.

Altsaa i det store og hele kan jeg paa mit Partis Vegne give min Tilslutning til det foreliggende Lovforslag.

Med det samme vi nu taler om Radio, vil jeg gøre opmærksom paa, at vi jo her i Landet har Radiostationer i København og ved Blaavand, og det er den sidste, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger til, ikke fordi jeg tror, at man her i Landstinget kan faa Svar paa det, jeg vil omtale, men for at gøre Ministeren, Administrationen, opmærksom paa, hvad der siges om denne Radio. Jeg har for mig liggende et lille Skrift, som hedder „Radiotelegrafen“, det er Hæftet for August—September, og deri findes en Omtale af denne Blaavands-Radio, der ikke kan siges at være meget smigrende. Der siges heri: „At ikke Administrationen kan forstaa, at den Maade, som til Eksempel Blaavands Radio betjenes paa, er en fuldstændig Skandale, synes ubegribeligt. For et Par Dage siden havde jeg Lejlighed til at tale med Radiotelegrafisten ved den nyoprettede Station paa Englandsruten, og den Kritik, som fremsattes over Blaavand, var meget haard. Men det er i øvrigt kun, hvad enhver, der kender blot en lille Smule til Forholdene, har kunnet sige sig selv. Blandt andet fortalte han, at han en Dag i Timevis havde forsøgt at føresin Trafik gennem Blaavands Radio uden nævneværdigt Resultat, indtil en af de engelske Kyststationer sagde: „Pse, stop that jamming. Don't you know that he is impossible?““ Det vil sige omtrent saadan noget som: Hold op med det Vrøvl, ved du ikke, at han er umulig. Hvis noget saadant blot med en Gnist af Føje kan siges om Radiostationen ved Blaavand, forekommer det mig nødvendigt, at der tages andre Forholdsregler. Jeg vil se bort fra, om vi i Englands Øjne skulde staa som mindre fremtrædende paa dette Omraade, men for

vort eget Vedkommende maa Formaalet dog være, at Skibe paa Søen eventuelt skal kunne kalde Stationen op, og naar dette Formaal opfyldes saa daarligt, som den Bemærkning, jeg her har oplæst, synes at tyde paa, staaer det ikke meget godt til. Jeg sagde før, at jeg venter ikke at faa Svar paa disse Bemærkninger, men jeg har ved Fremsættelsen af dem kun villet gøre Ministeren opmærksom paa, at saaledes tales der om Blaavands Radiostation, og det kunde vel give Anledning til, at dette Forhold undersøges og eventuelt forbedres, hvad det synes i høj Grad at trænge til. Jeg har tidligere hørt Tale om Blaavands Radio som et Sted, der ikke havde Telegrafvæsenets Interesse i synderlig Grad: Man betragtede det nærmest som et nødvendigt Onde. At Betjeningen sker ved en enkelt Radiomand, men i den Tid, hvor han ikke er nærværende, forrettes af andre, der ikke er Fagfolk, synes at tyde paa en Slaphed og Løshed i dette Forhold, der dog vistnok bør paatales.

Udover dette skal jeg kun gentage min Anbefaling af Lovforslaget og mit Ønske om, at det maa nyde hurtig Fremme.

Leerbeck: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at bemyndige Ministeren til at lade opføre en Radiotelegrafstation, der kan have Forbindelse med Lande paa den anden Side af Verdenshavet. Der ønskes 100 000 Kr. til de fornødne forberedende Arbejder, hvorunder kommer Udsendelse af kyndige Folk for at studere de nye Fremskridt, der i Udlandet er gjorte paa dette Omraade. De kalkulatorisk opstillede Beregninger gaar ud paa, at Radiotelegrafstationen vil koste 3 Mill. Kr. Dette Beløb vil sikkert blive betydeligt overskredet, men de nødvendige Beløb skal jo bevilges paa de aarlige Finanslove, saa jeg vil gøre den ærede Ordfører for Venstre (Kragh) opmærksom paa, at derved faar Rigsdagen Lejlighed til at følge Sagens videre Udvikling.

Spørgsmaalet om Radiotelegrafstation har gentagne Gange været drøftet paa internationale Konferencer. Jeg finder det derfor rimeligt, at der gives Bemyndigelse til at indlede Forhandlinger om Gennemførelsen af Planen med de i Sagen interesserede Stater, saa at vi her i Danmark kan faa de bedst mulige Betingelser for Telegrafering paa lange Afstande. Men ogsaa indenfor vort Lands Grænser vilde de Erfaringer, man har gjort i Udlandet, og de Fremskridt, som særlig under Kri-gen er gjorte paa dette Omraade, være os